अस्मदीयं कर्म्म,'उपयातां' प्राप्नुताम्। कीदृशैः,'सुयमेभिः' सुष्ठु नियन्तुं शक्यैः, 'अश्वैः', 'शुभं गमिष्ठौ' अतिशयेन शोभनं गन्तारौ,'स्वं नक्षत्रं' स्वकीयमश्वयुगाख्यं नक्षत्रम्, अस्मदीयेन 'हविषा', 'यजन्तौ' पूजयन्तौ, 'मध्वा' मधुररसेन, हविषा 'सम्पृक्तौ' सम्बद्धौ, 'यजुषा', मन्त्रेण 'समक्तौ' सम्यक् प्रकाशिनौ ॥

तत्रैव याज्यामाह। "यौ देवानां भिषजौ हव्यवाहौ। विश्वस्य दूतावमृतस्य गोपौ। तौ नक्षत्रं जुजुषाणोपयताम्। नमोऽश्विभ्यां कृणुमोऽश्वयुग्भ्यां" इति। 'यौ' अश्विनौ, 'देवानां', 'भिषजौ' चिकित्सकौ, 'हव्यवाहौ' हविषो वोढारौ, 'विश्वस्य' सर्व्वस्य जगतः, 'दूतौ' दूतवद्धितकारिणौ, 'अमृतस्य' कर्म्मफलस्य, 'गोपौ' रक्षकौ, 'तौ' उभौ, 'नक्षत्रं' स्वकीयमश्वयुगाख्यं, 'जुजुषाणा' सेवमानौ, 'उपयातां' प्राप्नुतां। 'अश्विभ्यां' देवाभ्यां, 'अश्वयुग्भ्यां' नक्षत्रशरीराभ्यां च, वयं 'नमः' नमस्कारं, 'कृणुमः' कुर्म्मः ॥

अथ चतुर्द्दशस्य पुरोनुवाक्यामाह। "अप पाप्मानं भरणीर्भरन्तु। तद्यमो राजा भगवान् विचष्टां। लोकस्य राजा महतो महान् हि। सुगं नः पन्थामभयं कृणोतु" इति। 'भरणीः' भरण्याख्यनक्षत्रविग्रहाः, 'पाप्मानं', अस्मदीयं 'अपभरन्तु' विनाशयन्तु। 'भगवान्' ऐश्वर्य्यादिगुणोपेतः, 'यमो राजा', 'तत्' अस्मदभिमतं, 'विचष्टां' विशेषेण पश्यतु, अनुगृह्णात्वित्यर्थः। 'हि' यस्मात् कारणात्, अयं यमः 'महतः' लोकस्य, 'महान्' 'राजा'। तस्मात् कारणात् 'नः' अस्माकं,